

डुरालाप (2. डुप् + आ^०) m. *Fluch, Verwünschung* ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr.

डुरालोक (2. डुप् + आ^०) adj. *schwer wahrzunehmen* Gtr. 2, 20.

डुरावर्त (2. डुप् + आ^०) adj. *schwer von einer Meinung abzubringen* MBh. 12, 597.

डुरावह (2. डुप् + आ^०, nom. act.) adj. f. आ *schwer hinzuführen*, — *hinzuleiten zu*: स्वर्गमार्गडुरावहा (नदी) MBh. 12, 12459.

डुरावार (2. डुप् + आ^०, nom. act.) 1) adj. *schwer zuzudecken*, — *auszufüllen*: मरुतेवाभुवेगेन भिन्नः सेतुर्लामे । डुरावारं वदन्त्येन राख्य-
पडमिदं मरुत् ॥ R. 2, 103, 3. — 2) *schwer zu hemmen*, — *zurückzuhalten*: वीराः MBh. 7, 1480.

डुराव्य adj. viell. nur mit metrischer Dehnung für ड्राव्य (2. डुप् + अव्य von अच्) *missfällig*: सुवितस्य मनामहे ऽति सेतुं डुराव्यम् (SV. डुराव्यम्) RV. 9, 41, 2. Wollte man an eine Aenderung des Textes denken, so liesse sich डुराव्यम् vermuthen.

1. **डुराश** (2. डुप् + आशा von 1. अश् = नश्) m. N. eines Ekāha (शाखातरे द्विनामा बहुद्विषयो द्वाणाशेति) ÇĀNĀH. Çr. 14, 32, 3. — Vgl. डुराशः, द्वाणाशः, द्वाणाशः.

2. **डुराश** (2. डुप् + 2. आशा) adj. s. u. 2. आशा gegen das Ende.

1. **डुराशय** (2. डुप् + आ^०) m. *eine schlechte Lagerstatt*: मुमुनूषा डुराशयात् Bhāg. P. 3, 24, 36. BURN.: à ceux qui veulent se délivrer de la condition (de l'humanité), à laquelle on échappe si difficilement.

2. **डुराशय** (wie eben) adj. 1) *eine schlechte Lagerstatt habend*, obdachslos Bhāg. P. 3, 21, 15. BURN.: n'ayant pas d'autre appui (dieses wäre आशयः). — 2) *böse Gedanken habend* KATHIS. 20, 3. RĀGA-TAR. 3, 413, 6, 267. PRAB. 34, 1. Bhāg. P. 3, 30, 8, 4, 6, 47, 7, 3, 31.

डुराशा (2. डुप् + आशा) f. *eine schlechte Hoffnung, niedergespannte Erwartungen* RĀGA-TAR. 3, 213.

डुराशिर (2. डुप् + आ^०) adj. *schlecht gemischt*, vom Soma RV. 8, 2, 5.

डुरासद (2. डुप् + आ^०) 1) adj. f. आ *dem schwer zu nahen*, — *beizukommen ist*, *dem zu nahe zu kommen Gefahr bringt* Arā. 3, 55. MBh. 1, 1565, 4651, 3, 715, 12199, 4, 216, 2115, 6, 4084, 9, 1557, 13, 2154. Bhāg. 3, 43. HARIV. 3976, 8015. R. 2, 21, 38. R. GORR. 2, 29, 4, 3, 69, 16, 4, 8, 46, 6, 16, 104. RAGH. 3, 66. MĀLAV. 11, 1. Bhāg. P. 3, 8, 31, 4, 16, 11. देवैरपि डुरासदाः R. 4, 61, 54, 5, 23, 36. RAGH. 8, 4. संप्रति हि समदेशवर्तिनस्ते न डुरासदो (मृगः) भविष्यति ÇĀK. 3, 14. शत्रूणां सुडुरासदः R. 6, 16, 20. Bhāg. P. 6, 10, 21. *schwer anzutreffen*, *schwer zu finden* R. 1, 18, 2, 4, 12, 46. नपस् so v. a. unerhört 1, 63, 15. क्लेश MBh. 3, 15752. *der schwer Zugängliche*. als Bein. Çiva's Çiv. — 2) m. a) myst. Bez. des Schwertes MBh. 12, 6203; vgl. H. Ç. 143, wo st. कुरासद so zu lesen ist. — b) N. pr.: डुरासदोपाख्यान, ऽनय GANEÇA-P. in Verz. d. Oxf. H. 78, b, Kap. 40, 42.

डुरासह (2. डुप् + आ^०) adj. *schwer zu Stande zu bringen*: तदसहं कृतं कर्म देवैरपि डुरासहम् Arā. 10, 58.

डुरासित (2. डुप् + आसित von 1. आस्) n. *schlechte, unschickliche Art zu sitzen* MBh. 3, 14669, 12, 3084.

डुरासेव s. u. आसेवा 2.

डुराकर s. u. आकर 2.

III. Theil.

डुराका (Nachbildung und Gegensatz von स्वाका) indecl. *Unheil!*: स्वकिंयो डुराकमीभ्यः AV. 8, 8, 24.

डुरितं (2. डुप् + इत् n. nom. act. von 3. इ) 1) n. a) *Schwierigkeit, Gefahr, Noth, Schaden*: विष्टानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव । यद्भद्रं तव आ सुव RV. 5, 82, 5. मा पूषतो डुरितमेन आरन् 1, 123, 7. (पायवः) पश्यतो अन्धं डुरितादरत्नम् 147, 3. पूषते डुरितेभ्यः पूषा मूधेभ्यः कवे । प्र ण आयुर्वसो तिर 8, 44, 30. सुगेभिर्विष्टा डुरिता तरेम 10, 113, 10. परि श्वेव डुरितानि वक्ष्याम् 2, 27, 5. 6, 47, 30. 81, 10. 7, 78, 2. 82, 7. 9, 82, 2. 97, 16. पाशे स बद्धो डुरिते नि युज्यताम् AV. 2, 12, 2. 5, 28, 8. 6, 113, 2. 8, 7, 7. 14, 2, 66. Uebelbefinden: अपमिद्यं डुरितं धत्तमापुः 8, 2, 7. 9, 2, 3. 13, 1, 58. — b) *Verfehlung, Böses, Sünde* AK. 1, 1, 4, 1. H. 1380. इदमपि: प्र वक्तुं पत्किं च डुरितं मयि RV. 1, 23, 22. त्वं पुनीहि डुरितान्यस्मत् AV. 19, 33, 3. यद्वेषु डुरितम् Kauc. 42. कल्पमुत्थाय यो नित्यं कीर्तयेत्सुसमाहितः । न तस्य डुरितं किंचिदिकु लोके परत्र च ॥ HARIV. 11059. डुरितैरपि कर्तुमात्मसात्प्रयतते नृपसूनुवो हि यत् RAGH. 8, 2. डुरितं दर्शनेन घ्नन् 17, 74. अपघ्नतो डुरितं कृष्यगन्धर्वैतानास्त्वा वक्ष्यः पावयन्तु ÇĀK. 83. VIER. 65, 20. करिकथेव डुरितम् — कुरति Hit. 1, 130. स दक्षु डुरितम् ANAR. 2. KATHIS. 23, 63. Bhāg. P. 3, 30, 8, 7, 9, 39. Gtr. 7, 29. PRAB. 20, 19, 92, 17. personif. 104, 6. — 2) adj. *schwierig, schlimm*: अतिक्रामतो डुरिता पदानि AV. 12, 2, 28, wobei aber zu bemerken ist, dass Nir. 6, 12 in demselben Verse dafür डुरितानि विष्टा gelesen wird. Nach ÇKDr. und Wils. *schlecht, sündhaft*. — Vgl. डुरिति, डुरित, डुरगति.

डुरितन्तप (डु^० + 2. तप) m. N. pr. eines Sohnes des Mahāvīrja und Vaters des Trajjāruṇi Bhāg. P. 9, 21, 19.

डुरितदमनी (डु^० + द^०) f. N. eines Baumes (s. शमी) RĀGAN. im ÇKDr.

डुरितारि (डु^० + अरि *Feind*) f. N. pr. einer Göttin bei den Ġaina, welche dem 3ten Arhant der gegenwärtigen Avasarpiṇi beigegeben ist, H. 44.

डुरिति (2. डुप् + 2. इति) f. *Noth*: डुरितिं तरेम TBr. 1, 2, 4, 5. — Vgl. डुरित, डुरगति.

1. **डुरिष्ट** (2. डुप् + इष्ट) n. *Verwünschung, zum Schaden Anderer geübte Zauberei*: ऽकृत् VP. im ÇKDr. (WILSON, VP. 208, 17). — Vgl. डुरिषणा.

2. **डुरिष्ट** (2. डुप् + 2. इष्ट) adj. *was im Opfer verfehlt ist* (Gegens. स्विष्ट) TBr. 1, 2, 5, 3. अग्निमी डुरिष्टात्पातु TS. 1, 6, 2, 1. विष्टुर्वै यज्ञस्य डुरिष्टं पाति वरुणः स्विष्टम् Ait. Br. 3, 38. ÇAT. Br. 4, 5, 1, 6. PANĒAV. Br. 13, 1.

डुरिष्टि (2. डुप् + 2. इष्टि) f. *Fehler im Opfer* AV. 2, 35, 1. पाहि डुरिष्टी VS. 2, 20. Kauc. 3.

डुरिष्ट adj. ein künstlicher superl. zu 2. डुर ÇKDr. Wils.

डुरीश (2. डुप् + ईश) m. *ein böser Gebieter* PRAB. 92, 18.

डुरीषणा (2. डुप् + ई^०, falsche Form für दृषणा) f. *Verwünschung* ÇABDĀRTHAK. im ÇKDr. — Vgl. 1. डुरिष्ट.

डुरू m. N. pr. eines Gebirges MBh. 13, 7658.

डुरूफ in der Astrol. N. des 15ten Joga Ind. St. 2, 273. Varianten: डुरफ und डुरूफ.

डुरूक (2. डुप् + उक्त) 1) adj. *falsch, verkehrt, unüberlegt, verletzend gesagt*; n. *ein verkehrtes, falsches, übel angebrachtes, verletzendes*